

ประเด็นถาม – ตอบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๑. ถาม : การแจ้งการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายในประเทศ เจ้าของสัตว์จะดำเนินการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์เป็นผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ โดยผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของสัตว์ เพียงแต่นำเอกสารซึ่งแสดงถึงแหล่งที่มาของสัตว์ และข้อมูลส่วนบุคคล เช่น บัตรประชาชน แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๒. ถาม : การระบุนวันที่ฆ่าสัตว์ตามแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ หากการฆ่าสัตว์นั้นสิ้นสุดลงในวันถัดมาจะลงข้อมูลในแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์อย่างไร?

ตอบ : เนื่องจากแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์มิได้มีช่องว่างให้กำหนดวันที่การฆ่าสัตว์ชุดนั้นเสร็จสิ้นลง เพียงแต่กำหนดเวลาการฆ่าสัตว์ชุดนั้นเสร็จสิ้นลง ซึ่งในทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นการแก้ไขปัญหา ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์และผู้รับแจ้งการฆ่าสัตว์ พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถระบุนวันที่และเวลาที่การฆ่าสัตว์ตามจำนวนที่แจ้งชุดนั้นเสร็จสิ้นลงในพื้นที่ว่างของแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ โดยที่วันที่ระบุต้องไม่เกิน ๓ วันนับแต่วันที่นับสัตว์เข้าโรงฆ่าสัตว์

๓. ถาม : การแจ้งการฆ่าสัตว์สามารถแจ้งล่วงหน้าได้ไม่เกิน ๗ วัน ตามแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๓ วัน มีหลักเกณฑ์การนับอย่างไร?

ตอบ : การแจ้งการฆ่าสัตว์ล่วงหน้าไม่เกิน ๗ วัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ไม่ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกวันที่มีการฆ่าสัตว์ โดยพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ตามแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ใบละ ๑ ครั้งต่อการแจ้ง โดยที่การแจ้งการฆ่าสัตว์ ๑ ครั้งสามารถทำการฆ่าสัตว์ตามที่แจ้งได้ไม่เกิน ๓ วัน (นับแต่วันที่นับสัตว์เข้าโรงฆ่าสัตว์)

๔. ถาม : หลักฐานการออกเอกสารการรับเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ใช้เอกสารอะไร?

ตอบ : ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ การชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งปัจจุบัน ยังไม่มีกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว แนวทางปฏิบัติกรณีนี้จึงเห็นควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำเอกสารการรับเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ในรูปแบบอื่นๆ ไปพลางก่อน เช่น ใบเสร็จรับเงินทั่วไป

๕. ถาม : เมื่อได้แจ้งการฆ่าสัตว์แล้ว ในวันที่จะทำการฆ่าสัตว์ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ไม่สามารถนำสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์ได้ จะต้องดำเนินการอย่างไร?

ตอบ : ให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์รีบแจ้งพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเร็ว ด้วยรูปแบบหรือวิธีการใดๆ เพื่อให้ทราบ และจะได้แจ้งส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

๖. ถาม : ใครเป็นผู้ออกหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์เพื่อประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ กรณีที่ไม่มีเอกสารแสดงถึงแหล่งที่มาของสัตว์ พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการรับแจ้งการฆ่าสัตว์อย่างไร?

ตอบ : ตามมาตรา ๓๑ ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ต้องแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งหากผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ไม่สามารถแสดงแหล่งที่มาของสัตว์ได้ พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ควรรับแจ้งการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ การใช้เอกสารแสดงแหล่งที่มาของสัตว์สามารถใช้ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ ซึ่งออกให้โดยปศุสัตว์อำเภอหรือปศุสัตว์จังหวัดต้นทาง

๗. ถาม : กรณีใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ ๑ ฉบับ แต่เป็นการเคลื่อนย้ายเข้าโรงฆ่าสัตว์หลายแห่งจะดำเนินการอย่างไร?

ตอบ : ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ ๑ ฉบับ หมายถึงการอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์ต่อ ๑ ปลายทาง

๘. เอกสารใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ซึ่งใช้ประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ จะใช้เป็นหลักฐานอย่างไรประกอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ เนื่องจากเอกสารฉบับดังกล่าวสัตว์แพทย์ปลายทางเป็นผู้เก็บไว้?

ตอบ : เจตนาของการนำใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เป็นหลักฐานประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์นั้น เพื่อแสดงถึงแหล่งที่มาของสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเอกสารดังกล่าว ผู้ที่ทำการเคลื่อนย้ายสัตว์จะต้องนำส่งให้สัตวแพทย์ปลายทางเป็นผู้จัดเก็บ ซึ่งผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์อาจจะจัดทำเป็นสำเนาเพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

๙. ถาม : กรณีการเคลื่อนย้ายสุกรจำนวน ๔๐ ตัว ไปยังโรงฆ่าสัตว์ปลายทางเดียวกัน โดยมีเจ้าของมากกว่า ๑ ราย และสัตวแพทย์ต้นทางออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ให้ ๑ ฉบับ จะมีวิธีการแจ้งฆ่าสัตว์อย่างไร?

ตอบ : สามารถดำเนินการได้ ๒ แนวทาง โดยแนวทางที่ ๑ ให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์รวมตัวกันใช้ชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ หรือแนวทางที่ ๒ ให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ทุกรายแจ้งการฆ่าสัตว์ โดยจำนวนของสัตว์ที่แจ้งฆ่าจะต้องเท่ากับจำนวนสัตว์ที่เคลื่อนย้ายตามใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ ทั้งแนวทางที่ ๑ และ ๒

๑๐. ถาม : พ่อค้าสัตว์ที่รวบรวมสัตว์จากหลายแหล่งไว้ที่คอกพักสัตว์เพื่อส่งเข้าโรงฆ่าสัตว์ โดยประสงค์จะฆ่าสัตว์ครั้งละ ๑ - ๒ ตัว จะมีวิธีแจ้งการการฆ่าสัตว์อย่างไร?

ตอบ : การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดให้สามารถแจ้งการฆ่าสัตว์ได้ล่วงหน้าไม่เกิน ๗ วัน ดังนั้น ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์สามารถแจ้งการฆ่าสัตว์ได้ ๒ แนวทาง โดยแนวทางที่ ๑ ผู้

ประสงค์จะฆ่าสัตว์แจ้งการฆ่าสัตว์ล่วงหน้าของวันที่ ๑ ถึง ๗ วันละ ๑ – ๒ ตัว (แล้วแต่ความประสงค์) และให้ผู้รับแจ้งการฆ่าสัตว์จะทำการตอบรับการฆ่าสัตว์ให้สำหรับวันที่ ๑ ถึง ๗ จำนวน ๗ ฉบับ หรือ แนวทางที่ ๒ ให้ผู้ประสงค์แจ้งฆ่าสัตว์แจ้งการสัตว์วันต่อวัน

๑๑. ถาม : สามารถใช้ตัวรูปพรรณเป็นหลักฐานเพื่อแสดงถึงแหล่งที่มาของสัตว์ประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ได้หรือไม่?

ตอบ : ไม่สามารถใช้ได้ เนื่องจากตัวรูปพรรณนั้น เป็นเอกสารตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะเพื่อประโยชน์ในการบ่งชี้ให้เห็นว่าเป็นสัตว์ตัวนั้นๆ แต่ไม่ได้แสดงถึงแหล่งที่มาของสัตว์

๑๒. ถาม : กรณีผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์รับซื้อสุกรจากหลายแหล่งเพื่อนำมาฆ่าในพื้นที่ใกล้โรงฆ่าสัตว์ การออกเอกสารรับรองแหล่งที่มาของสัตว์จะดำเนินการอย่างไร?

ตอบ : การออกหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์มีเจตนาที่จะทราบต้นทางแหล่งที่มาของสัตว์ที่จะนำมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาของกฎหมายและสามารถปฏิบัติได้ ปศุสัตว์อำเภอสามารถรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ที่จะเข้ามาจากต้นทางที่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำมารวบรวมไว้ ทั้งนี้ ปศุสัตว์อำเภอต้องตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์เหล่านั้นอีกครั้ง ว่ามีการซื้อจากแหล่งใดบ้าง เพื่อจริงเป็นประการใดก่อนที่จะทำการรับรอง

๑๓. ถาม : กรณีทายาทมีความประสงค์จะขอประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้ประกอบการที่เสียชีวิต การรับรองว่าทายาทไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ?

ตอบ : ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บุคคลที่จะถือว่าเป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ จะต้องให้ศาลเป็นผู้สั่ง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีการรับรอง

๑๔. ถาม : ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับเดิม (แบบขจส.๒) จะต้องเปลี่ยนเป็นแบบขกข.๑ หรือไม่?

ตอบ : สามารถใช้แบบขจส. ๒ จนกว่าจะใบอนุญาตจะหมดอายุ

๑๕. ถาม : เมื่อกรมปศุสัตว์ประกาศใช้แบบขกข.๑ เป็นการชั่วคราวแล้ว สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสามารถออกใบอนุญาตโดยใช้แบบขจส.๒ ได้หรือไม่?

ตอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดควรใช้แบบขกข.๑ ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด เนื่องจากมีการปรับปรุงข้อมูลให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และเมื่อมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับ ก็จะต้องใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามแบบฟอร์มท้ายกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว